บทที่ 3

วิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อในหลักศีลธรรม พฤติกรรมการเผชิญปัญหา และผลการปฏิบัติงานของกลุ่มนักธุรกิจอิสระในระบบธุรกิจขายตรงแบบหลายชั้น โดยมุ่งศึกษาเฉพาะนักธุรกิจอิสระในกลุ่มการเรียนรู้องค์กรหนึ่ง ของบริษัทที่ทำธุรกิจขายตรงแบบหลายชั้น ในเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีกระบวนการและขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักธุรกิจอิสระของระบบธุรกิจขายตรงแบบหลายชั้นที่อยู่ในกลุ่มการเรียนรู้องค์กรหนึ่ง ในเขตห้วยขวาง มีนักธุรกิจอิสระจำนวนทั้งสิ้น 500 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2551)

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของ ยามาเน่ (Yamane, 1973, p.725) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีค่าความคลาดเคลื่อน ±5%ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา 222 คน และทำการสุ่มตัวอย่างในการแจกแบบสอบถามด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

สูตร $n = \frac{N}{1 + Ne^2}$

โดยที่ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อน

แทนค่าในสูตร $n = \frac{500}{1 + (500 \times 0.05^2)}$

$= 222.22$

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ (Independent variable) และตัวแปรตาม (Dependent variable) ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่

1.ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1 อายุ

1.2 ระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจ

1.3 สถานภาพสมรส

1.4 ระดับการศึกษา

1.5 การนับถือศาสนา

2. ความเชื่อในหลักศีลธรรม (Belief in moral rule) แบ่งออกเป็น 2 แนวทางด้วยกันคือ

2.1 หลักความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ (Relative moral rule)

2.2 หลักความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากล (Universal moral rule)

3. พฤติกรรมการเผชิญปัญหา ออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

3.1 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

3.2 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา

3.3 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ผลการปฏิบัติงาน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้รวบรวม และพัฒนาให้มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดและแนวทางในการพัฒนาในแต่ละส่วน ดังนี้

1. ลักษณะของแบบสอบถามและเกณฑ์การให้คะแนน

ส่วนที่ 1 การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานขาย พิจารณาจากข้อมูลลำดับขั้นความสำเร็จตามระดับเปอร์เซ็นต์ส่วนลด ที่นักธุรกิจอิสระสามารถดำรงคุณสมบัติได้ครบตามหลักเกณฑ์ที่บริษัทกำหนด ณ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2551 โดยมีหลักเกณฑ์ในการจัดอันดับการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นสูง กลาง และต่ำ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผลการปฏิบัติงาน	สูง	กลาง	ต่ำ
ลำดับขั้นความสำเร็จตามระดับเปอร์เซ็นต์ส่วนลด	21% ขึ้นไป	12% - 18%	3% - 9%

<u>ส่วนที่ 2</u> แบบสอบถามความเชื่อในหลักศีลธรรม (Belief in moral rule) ใช้แบบสอบวัด Ethic position questionnaire (EPQ) ตามกรอบแนวคิดของฟอร์ซี่ (Forsyth, 1980) เป็นกรอบในการศึกษา โดยใช้แบบประเมินค่า 5 ระดับหรือมาตรวัดลิเคิร์ต (Likert rating scale) โดยแบ่งหลักความเชื่อทางศีลธรรมออกเป็น 2 แนวทาง ได้แก่ ความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ (Relative moral rule) และความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสากล (Universal moral rule) ประกอบด้วยข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 20 ข้อ แบ่งเป็น

1. ข้อคำถามเกี่ยวกับความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 3 5 7 9 11 13 15 17 และ 19

2. ข้อคำถามเกี่ยวกับความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสากลจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2 4 6 8 10 12 14 16 18 และ 20

<u>เกณฑ์การให้คะแนน</u> หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบสอบวัดความเชื่อในหลักศีลธรรม เป็นข้อคำถามที่ใช้มาตรประมาณค่า 5 มาตรวัด หรือมาตรวัดลิเคิร์ตเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามตามระดับความคิดเห็นที่มีต่อข้อคำถาม ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2

แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความเชื่อในหลักศีลธรรม

ระดับของความคิดเห็นที่มีต่อข้อคำถาม	การให้คะแนนข้อคำถามความเชื่อในหลักศีลธรรม
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

การคำนวณคะแนน

1. ข้อคำถามในแต่ละข้อจะมีคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน

2. คะแนนรวมของความเชื่อในหลักศีลธรรม แบ่งตามรูปแบบของความเชื่อ ได้ดังนี้

2.1 ความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีคะแนนรวมตั้งแต่ 10-50 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวมต่อข้อ ตั้งแต่ 1 ถึง 5

2.2 ความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสากล มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีคะแนนรวมตั้งแต่ 10-50 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวมต่อข้อ ตั้งแต่ 1 ถึง 5

3. การแปลผล กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มของความเชื่อในหลักศีลธรรม ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3

แสดงเกณฑ์การแบ่งกลุ่มคะแนนแบบสอบถามความเชื่อในหลักศีลธรรม

คะแนนเฉลี่ย	ต่ำ	สูง
ความเชื่อในหลักศีลธรรม	1.00 – 3.00	3.01 – 5.00

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความเชื่อในหลักศีลธรรม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบวัด Ethic position questionnaire (EPQ) ตามกรอบแนวคิดของ Forsyth, 1980 ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ มาทำการแปล และถอดความแบบสอบถามที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

1. การตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

1.1 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแปลไปให้ศาสตราจารย์ ดร. ศรีเรือน แก้วกังวาล ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา หลังจากนั้นจึงดำเนินการแก้ไข

1.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ไปทำ Back translation โดย นางสาวมณีฉัตร คงผล การศึกษาปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่แปลเป็นภาษาไทยว่าตรงกับเนื้อหาจากต้นฉบับภาษาอังกฤษหรือไม่

2. นำแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อพิจารณาให้สามารถวัดได้ครอบคลุมตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ (1) ศาสตราจารย์ ดร. ศรีเรือน แก้วกังวาล (2) พระดร. เกริกพงษ์ เตชธัมโม และ (3) อาจารย์จุฑารัตน์ อัครวงศ์วิศิษฏ์ เป็นผู้พิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับหัวข้อหรือนิยามที่ต้องการศึกษาหรือไม่ โดยนำผลที่ได้ไปคำนวณหาค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity ratio: CVR) ตามสูตรของลอว์ชี (Lawshe, 1979, p.563-575) และนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับตารางของลอว์ชี (ภาคผนวก) โดยค่าอัตราส่วนความตรงตามเนื้อหาต่ำสุดต้องมีค่าเท่ากับ 0.99 สำหรับผู้ประเมิน 3 คน จึงจะมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถนำมาใช้วัดได้ ส่วนข้อคำถามที่มีอัตราส่วนความตรงตามเนื้อหาต่ำกว่า .99 ผู้วิจัยจะตัดทิ้งไป พบว่า ข้อคำถามที่ถูกตัดทิ้งไปมีจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 18 จึงเหลือจำนวนข้อคำถามเท่ากับ 19 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่ได้หลังจากหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทำการทดสอบก่อนใช้จริง (Pretest) กับพนักงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เพื่อนำผลมาตรวจให้คะแนนและทำการวิเคราะห์เป็นรายข้อ (Item analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) ด้วยการทดสอบค่าที (รัตนา ศิริพานิช, 2533, น.158-159) โดยการนำค่าคะแนนในแต่ละข้อมาเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย แล้วนำค่าคะแนนร้อยละ 25 ของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง และกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำในแต่ละข้อคำถาม กำหนดให้เป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ หาค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ และใช้สถิติทดสอบค่าที เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าที ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกสูงและสามารถนำมาใช้วัดได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่าทีต่ำกว่า 1.75 จะตัดทิ้งไป โดยพบว่า ข้อคำถามที่ถูกตัดทิ้งในขั้นตอนนี้มีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ข้อ 2 4 และ 10 จึงเหลือจำนวนข้อคำถามเท่ากับ 16 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกจากข้างต้น มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการวัดความคงที่ภายใน (Internal consistency) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Coefficient Alfa) (รัตนา ศิริพานิช, 2533, น. 182-185) พบว่า หากตัดข้อคำถามข้อที่ 14 ทิ้ง จะทำให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเชื่อทางด้านศีลธรรมเชิงสากลสูงขึ้น และผ่าน**ระดับเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่น .60 (ประคอง กรรณสูต, 2538) ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อคำถามที่ 14 ทิ้ง** จึงเหลือจำนวนข้อคำถามทั้งสิ้นเท่ากับ 15 ข้อ แบ่งเป็น ข้อคำถามความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสากลทั้งหมด 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 3 5 7 9 11 13 15 17 และ 19 และข้อคำถามความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์

ทั้งหมด 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6 8 12 16 และ 20 โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเชื่อทางศีลธรรมทั้งฉบับ เท่ากับ .806

ส่วนที่ 3 แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหา เป็นแบบสอบวัดที่เรียบเรียง โดยโฟล์คแมน และลาซารัส (Flokman & Lazarus, 1980) ซึ่งต่อมา คาร์เวอร์ ไชยเออร์ และไวน์ทรอบ (Carver, Scheier, & Weintraub, 1989) ได้นำมาพัฒนาขึ้นใหม่ และรองศาสตราจารย์สุภาพรรณ โคตรจรัส (2539) ได้นำมาดัดแปลงและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดยใช้มาตรประมาณค่า 4 มาตรวัด หรือมาตรลิเคิร์ต (Likert scale) ประกอบด้วยข้อคำถามรวม 30 ข้อ แบ่งตามรูปแบบของพฤติกรรมการเผชิญปัญหาออกเป็น 3 แบบด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 3 6 10 12 15 17 19 22 และ 27 ประกอบด้วยวิธีการเผชิญปัญหา 5 วิธี คือ การลงมือดำเนินการแก้ปัญหา การวางแผน การระงับกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง การชะลอการเผชิญปัญหา และการค้นหาความช่วยเหลือจากการสนับสนุนทางสังคม รายละเอียดดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4

แสดงข้อคำถามพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	ข้อคำถามที่
การลงมือดำเนินการแก้ปัญหา	1, 3
การวางแผน	6, 10
การระงับกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง	17, 27
การชะลอการเผชิญปัญหา	12, 19
การค้นหาความช่วยเหลือจากการสนับสนุนทางสังคม	15, 22

2. พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2 7 11 14 18 21 24 26 29 และ 30 ประกอบด้วยวิธีการเผชิญปัญหา 5 วิธี คือ การแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมเพื่อให้ได้รับกำลังใจ การตีความหมายใหม่ในทางบวก การพึ่งศาสนา การยอมรับ และการมีอารมณ์ขัน รายละเอียดดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5

แสดงข้อคำถามพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา

พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา	ข้อคำถามที่
การแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมเพื่อให้ได้รับกำลังใจ	2, 11
การตีความหมายใหม่ในทางบวก	7, 14
การพึ่งศาสนา	24, 29
การยอมรับความจริง	21, 26
การมีอารมณ์ขัน	18, 30

3. พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 4 5 8 9 13 16 20 23 25 และ 28 ประกอบด้วยวิธีการเผชิญปัญหา 5 วิธี คือ การปฏิเสธ การระบายออกทางอารมณ์ การไม่แสดงออกทางพฤติกรรม การไม่เกี่ยวข้องทางความคิด และการใช้สุราและสารเสพติด รายละเอียดดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6

แสดงข้อคำถามพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา	ข้อคำถามที่
การปฏิเสธ	5, 13
การระบายออกทางอารมณ์	16, 28
การไม่แสดงออกทางพฤติกรรม	9, 23
การไม่เกี่ยวข้องทางความคิด	4, 25
การใช้สุราและสารเสพติด	8, 20

<u>เกณฑ์การให้คะแนน</u>

หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบสอบวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหา ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมการเผชิญปัญหาทั้งสิ้น15 พฤติกรรม แต่ละพฤติกรรมประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ข้อ รวมเป็นข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ เป็นข้อคำถามที่ใช้มาตรประมาณค่า 4 มาตรวัด หรือมาตรวัดลิเคิร์ต

เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามตามระดับความถี่หรือความบ่อยของการกระทำ ดังตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7

แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

ระดับความถี่ของพฤติกรรม	คะแนน
มาก หมายถึง แสดงพฤติกรรมนั้นเป็นส่วนมาก	4
ปานกลาง หมายถึง แสดงพฤติกรรมนั้นในปริมาณปานกลาง	3
เล็กน้อย หมายถึง แสดงพฤติกรรมนั้นบ้างเล็กน้อย	2
ไม่เคย หมายถึง ไม่เคยแสดงพฤติกรรมนั้นในการแก้ปัญหาเลย	1

<u>การคำนวณคะแนน</u>

1. ข้อคำถามในแต่ละข้อจะมีคะแนนตั้งแต่ 1 - 4 คะแนน

2. เนื่องจากแต่ละพฤติกรรมประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ข้อ คะแนนรวมแต่ละพฤติกรรมจึงมีคะแนนตั้งแต่ 2 - 8 คะแนน

3. คะแนนรวมของพฤติกรรมการเผชิญปัญหา แบ่งตามรูปแบบของพฤติกรรมในการเผชิญปัญหา ได้ดังนี้

3.1 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีคะแนนรวมตั้งแต่ 10 - 40 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวมต่อข้อ ตั้งแต่ 1 ถึง 4

3.2 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีคะแนนรวมตั้งแต่ 10 - 40 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวมต่อข้อ ตั้งแต่ 1 ถึง 4

3.3 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีคะแนนรวมตั้งแต่ 10 - 40 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวมต่อข้อ ตั้งแต่ 1 ถึง 4

4. การแปลผล กำหนดเกณฑ์การจัดอันดับคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหา ดังตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8

แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

คะแนนเฉลี่ย	สูง	ต่ำ
พฤติกรรมการเผชิญปัญหา	2.51 – 4.00	1.00 – 2.50

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่เรียบเรียง โดยโฟล์คแมน และลาซารัส (Flokman & Lazarus, 1980) ซึ่งต่อมา คาร์เวอร์ ไชยเออร์ และไวน์ทรอบ (Carver, Scheier, & Weintraub, 1989) ได้นำมาพัฒนาขึ้นใหม่ และได้ผ่านการแปล เรียบเรียง และพัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญ คือ รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ โคตรจรัส (2539) มาใช้ในการศึกษา โดยนำแบบสอบถามดังกล่าวมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการวัดความคงที่ภายใน (Internal consistency) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Coefficient Alfa) (รัตนา ศิริพานิช, 2533, น. 182-185) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมการเผชิญปัญหาทั้งฉบับ 30 ข้อ เท่ากับ .745 ซึ่งผ่าน**ระดับเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่น .60 (ประคอง กรรณสูต, 2538)**

จากขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความเชื่อทางศีลธรรมและพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่กล่าวถึงข้างต้น จะได้จำนวนข้อคำถามและค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับและรายด้านที่จะนำไปใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 3.9

ตารางที่ 3.9

แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเชื่อทางศีลธรรมและพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

แบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถาม	ค่าความเชื่อมั่น
ความเชื่อทางศีลธรรม	15	.806
ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์	10	.808
ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากล	5	.625

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเชื่อทางศีลธรรมและพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

แบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถาม	ค่าความเชื่อมั่น
พฤติกรรมการเผชิญปัญหา	30	.745
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	10	.677
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา	10	.547
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา	10	.653

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากหัวหน้าศูนย์การเรียนรู้ เขตห้วยขวาง ของบริษัทที่ทำธุรกิจขายตรงแบบหลายชั้น ในการเก็บข้อมูลจากนักธุรกิจอิสระ ทั้งนี้เพื่อชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสร้างความมั่นใจว่าการเสนอผลการวิจัยจะออกมาในภาพรวม และเป็นการวิจัยเพื่อประกอบการศึกษาเท่านั้น ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อองค์กร และผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows ในการประมวลผล โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย อายุ ระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส การนับถือศาสนา ภูมิลำเนา สถิติที่ใช้ คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับอายุ ระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจ และผลการปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้ ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรความเชื่อทางศีลธรรม และพฤติกรรมการเผชิญปัญหา สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบโดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 3.10

ตารางที่ 3.10

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 1</u> พนักงานขายที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจ การนับถือศาสนา ภูมิลำเนา แตกต่างกันจะมีความเชื่อทางศีลธรรมแตกต่างกัน <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมที่แตกต่างกัน <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.1</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 1.1.1 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลที่ไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงอายุ จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลที่แตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.2</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์แตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 1.1.2 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ที่ไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงอายุ จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ที่แตกต่างกัน	One Way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2</u> นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมที่แตกต่างกัน <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.1</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 1.2.1 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงระยะเวลา จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลที่แตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.2</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์แตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 1.2.2 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกัน จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงระยะเวลา จะมีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ที่แตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2</u> นักธุรกิจอิสระที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.1</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.1 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงอายุ จะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.2</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.2 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงอายุ จะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.3</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.3 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงอายุ จะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน	

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.1:นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.1 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงระยะเวลา จะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.2:นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.2 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันจะมี พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงระยะเวลาจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.3:นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.3 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงระยะเวลา จะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.1</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.1 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อยสองระดับการศึกษาจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.2</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.2 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อยสองระดับการศึกษาจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.3</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.3 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อยสองระดับการศึกษาจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน	One Way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4.1</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.4.1 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อยสองสถานภาพจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4.2: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.4.2 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อยสองสถานภาพ จะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4.3</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สมมติฐานทางสถิติที่ 2.4.3 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อยสองสถานภาพจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาแตกต่างกัน	One Way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 3</u> ความเชื่อทางศีลธรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1</u>: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา สมมติฐานทางสถิติที่ 3.1 H_0: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา H_1: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	Pearson's Correlation
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2</u>: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา สมมติฐานทางสถิติที่ 3.2 H_0: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา H_1: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา	Pearson's Correlation
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3</u>: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา สมมติฐานทางสถิติที่ 3.3 H_0: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา H_1: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา	Pearson's Correlation

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.4</u>: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา สมมติฐานทางสถิติที่ 3.4 H_0: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา H_1: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	Pearson's Correlation
สมมติฐานทางสถิติที่ 3.5 H_0: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา H_1: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา	Pearson's Correlation
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.6</u>: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา สมมติฐานทางสถิติที่ 3.6 H_0: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา H_1: ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา	Pearson's Correlation

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 4</u> พฤติกรรมการเผชิญปัญหามีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน <u>สมมติฐานการวิจัยที่ 4.1</u>: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการปฏิบัติงาน สมมติฐานทางสถิติที่ 4.1 H_0: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการปฏิบัติงาน H_1: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการปฏิบัติงาน	Pearson's Correlation
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 4.2</u>: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการปฏิบัติงาน สมมติฐานทางสถิติที่ 4.2 คือ H_0: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการปฏิบัติงาน H_1: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการปฏิบัติงาน	Pearson's Correlation
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 4.3</u>: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหามีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการปฏิบัติงาน สมมติฐานทางสถิติที่ 4.3 คือ H_0: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการปฏิบัติงาน H_1: พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหามีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการปฏิบัติงาน	Pearson's Correlation

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 5</u> นักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมแตกต่างกันจะมีผลการปฏิบัติงานแตกต่างกัน สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1: นักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์สูงกว่าจะมีผลการปฏิบัติงานดีกว่านักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ต่ำกว่า สมมติฐานทางสถิติที่ 5.1 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์สูงกว่าจะไม่มีผลการปฏิบัติงานดีกว่านักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ต่ำกว่า H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์สูงกว่าจะมีผลการปฏิบัติงานดีกว่านักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ต่ำกว่า	T test dependent
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2</u>: นักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลต่ำว่าจะมีผลการปฏิบัติงานดีกว่านักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์สูงกว่า สมมติฐานทางสถิติที่ 5.2 H_0: นักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลต่ำกว่าจะไม่มีผลการปฏิบัติงานดีกว่านักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลสูงกว่า H_1: นักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลต่ำกว่าจะมีผลการปฏิบัติงานดีกว่านักธุรกิจอิสระที่มีความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากลสูงกว่า	T test dependent
<u>การสร้างสมการทำนายผลการปฏิบัติงาน</u> ความเชื่อทางศีลธรรมและพฤติกรรมการเผชิญปัญหา สามารถร่วมกันทำนายผลการปฏิบัติงานได้	Stepwise Multiple Regression Analysis